

19/2016-2017

JESENÍČEK

MÓDNÍ PŘEHLÍDKA 4. TŘÍDY V ANGLIČTINĚ

WELCOME TO OUR FASHION SHOW... Těmito slovy zahájila jedna z dívek 4. třídy módní přehlídku, komentovanou v anglickém jazyce, která zpestřila svačinovou přestávku na chodbě prvního stupně naší školy.

Při přehlídce se objevilo 22 modelů, které byly předvedeny jak dívkami, tak i chlapci z již zmíněného ročníku. Děti si své oblečení navzájem komentovaly v anglickém jazyce a díky mikrofону slyšelo jejich projev mnoho přítomných diváků. Tak jako na opravdové módní přehlídce, i na té naší nechyběl hudební doprovod moderních „songů“, což vytvořilo výbornou atmosféru.

Nácviky této akce netrvaly příliš dlouho. Děti se velmi těšily a cíle, týkající se správného slovního projevu včetně znalosti slovíček a frází, byly splněny na sto procent. Za odvalu čekala na čtvrtáčky sladká odměna.

Mgr. Miroslava Peterová a Mgr. Jana Doležalová

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

12. dubna 2017 odstartoval první termín jednotné přijímací zkoušky pro uchazeče o čtyřleté obory a obory nástavbového studia. Zkoušku jsme dělaly i my – Dominika Laubrová (přijímačky na Střední odbornou školu obchodu, užitého umění a designu Plzeň) a Tereza Alexijová (přijímačky na Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště Kladno, Dubská).

V 8.45 jsme začaly psát didaktický test z matematiky. Obsahoval celkem 16 úloh, na které byl vyčleněn časový limit 70 minut. Obě jsme byly nervózní, ale nakonec to snad nedopadlo špatně. Během přestávky z nás stres spadl docela. Následný test z českého jazyka trval 60 minut a také ten jsme snad zvládly dobře. Doufáme, že se na vysněné školy dostaneme nejen my dvě, ale i naši spolužáci z deváté třídy!

Napsaly: Dominika Laubrová a Tereza Alexijová

POZNÁVÁME JESENICI ANEB UČILI JSME SE JINAK

Kde v Jesenici najdeme araukarit, vazební cely, vodovod ze 17. století či kde stávaly kaple sv. Antonína z Padua (z níž se stala hasičská zbrojnice), památník jesenickým občanům padlým v 1. světové válce, šibenice nebo na kterých místech se stavěly křížky a na kterých kapličky, už dokážou páťáci a šestáci hravě poradit.

Dvoudenní projekt „Poznáváme Jesenici“ se zaměřil na současné i zmizelé památky Jesenice i na osobnosti spojené s rozkvětem městečka. Téma je totiž součástí osnov, pro 5. ročník v předmětu člověk a jeho svět a pro 6. ročník ve výchově k občanství. Pro zmiňované dva ročníky připravily jejich třídní učitelky neobvyklou výuku v terénu.

Úterý **18. dubna** začalo návštěvou kostela sv. Petra a Pavla, kde si na úvod žáci vyslechli krátký výklad o dějinách a funkcích kostela, a pokračovalo varhanním koncertem, který připravil rakovnický varhaník Aleš Nosek. Ten dětem dále podrobně popsal nástroj i jeho složitou obsluhu, zmínil perličky o těchto nástrojích v Čechách a nechal zájemce (hráče na klavír) hru vyzkoušet. Po prohlídce fary a farního dvora pokračovala naše výprava do budovy bývalého okresního soudu na krátkou návštěvu vazebních cel (dnes ovšem už jen v podobě sklepů jako pracovně-úložných prostor) a do muzea Jesenická továrna na exkurzi do prostor největšího průmyslového závodu Jesenice konce 19. a první poloviny 20. století. V teple hudebního klubu Truhlárna děti poprvé využily nově nabyté znalosti při vyplňování pracovního listu.

Opoledne se slova ujal Roman Hartl a seznámil děti s několika zajímavými jesenickými osobnostmi, vyprávěl jim o zkázonosné potopě z roku 1872, o starobylém vodovodu, nových vodárnách i o krtské žule. V souvislosti s osobnostmi upozornil na několik zajímavých jesenických staveb. A protože do konce vyučování zbyly ještě nějaké minuty, využili jsme je a vyhledali již zmíněné vystavené vodovodní potrubí, smírčí kříže a celní kolo.

Druhý den, ve středu **19. 4.**, se žáci nejdříve sešli v učebně a zhlédli prezentaci památek, které viděli či o kterých slyšeli. V prezentaci ovšem chyběly popisky a ty musely být doplněny. U žádné z fotografií však nezůstal prázdný řádek, všechny byly správně pojmenovány, děti prokázaly, že předchozí den bedlivě sledovaly. Následná práce s mapou a zakreslenými objekty pro ně už byla hračkou.

Projekt byl uzavřen další vycházkou, a to na Šibeniční vrch k tajemnému kameni, opřednému pověstí, k sídlu Alfreda Womačky a ke kapličkám sv. Vavřince, sv. Trojice a sv. Čtrnácti pomocníků.

Dlouho připravovaný program téměř zhatilo počasí, které nám ty dny vůbec neprojevilo svou přízeň. Velmi vstříc nám naopak vyšli všichni ti, kteří byli požádáni o spolupráci. Tímto ještě jednou děkuji zejména panu J. Jindříškovi, panu M. Louženskému a paní E. Tomkové.

Mgr. Eva Konířová

VÝSLEDKY ŠKOLNÍHO KOLA PYTHAGORIÁDY

5. TŘÍDA	
Matěj Mour	7 b
Jakub Sivák	6 b
Antonín Vachtl	5 b
Zbyněk Hudček	5 b
Tomáš Kadeřábek	4 b
Jitka Chalupová	4 b
Radek Pavelek	4 b
Matyáš Finta	4 b
Matěj Herčík	3 b
Fabián Stibor	3 b
Kristýna Rampasová	3 b

POZNÁMKA:

Žáci 8. třídy se do soutěže nepřihlásili.

6. TŘÍDA	
Barbora Koudelová	9 b
Dominik Prchal	5 b
Markéta Laubrová	2 b
Vlasta Rácová	2 b
Tereza Kejlová	2 b

7. TŘÍDA	
Tomáš Tran	4 b
Karolína Břicháčková	2 b
Dominik Lekeš	1 b
Anděla Boršová	1 b
Adéla Švandrlíková	0 b
Sabina Jankovská	0 b

JARNÍ KOLO EKOLOGICKÉ SOUTĚŽE

Ve středu **19. 4. 2017** odjeli vybraní účastníci do Rakovníka na 13. ročník ekologické soutěže s tematickým zaměřením na invazní druhy rostlin a boj proti palmovému oleji.

Po příjezdu do okresního města jsme jako obvykle zamířili do botanické zahrady SZeŠ. Počasí nám však vůbec nepřálo, a tak se konání soutěže přesunulo do domu dětí a mládeže. Mladší žáci začali týmovou soutěží Ekoabecedorskou a vedli si zdatně – složené družstvo šestáků a sedmáků Matěj Louženský, Dominik Prchal, Markéta Laubrová, Matěj Růžička, Tomáš Tran a čtvrtáci Jan Trpák, Eliška Machová, Natálie Mottlová a Eliška Pavlisová obsadili shodně **2. místo**. Starší žáci ve složení Vašek Kabelka, Dan Mottl, Julča Rácová a já (Veronika Končková) začínali testem. Test byl poměrně obtížný, ale i tak jsme věřili v dobré umístění. Naše očekávání se potvrdilo po vyhlášení výsledků – Julča a já jsme dosáhly na první místo, kluci se umístili ve středu soutěžního pole.

Následoval rozchod po náměstí a cesta domů. Jsme vděční paní učitelce Knappové, že s námi na soutěže jezdí, a my tak máme spoustu skvělých zážitků.

Napsala Veronika Končková, VIII. třída

VÝSLEDKOVÉ TABULKY:

I. KATEGORIE: 4. – 5. třída

SOUTĚŽÍCÍ	BODY	MÍSTO
Eliška Machová, Natálie Mottlová	10	9. – 12.
Eliška Pavlisová	8	13.
Jan Trpák	5	15.

V I. kategorii soutěžilo 15 žáků.

II. KATEGORIE: 6. – 7. třída

SOUTĚŽÍCÍ	BODY	MÍSTO
Matěj Růžička, Tomáš Tran	12	12. – 16.
Dominik Prchal, Markéta Laubrová	11	17. – 20.
Matěj Louženský	10	21. – 22.

V II. kategorii soutěžilo 24 žáků.

III. KATEGORIE: 8. – 9. třída

SOUTĚŽÍCÍ	BODY	MÍSTO
Veronika Končková, Julie Rácová	18	1.
Václav Kabela, Daniel Mottl	10,5	12. – 14.

Ve III. kategorii soutěžilo 20 žáků.

Seznam zakázaných invazivních druhů rostlin v EU

Latinský název	Český název
Baccharis halimifolia	pomišenka nepistolitá
Cabomba caroliniana	kabomba karolinská
Eichhornia crassipes	tokozelka vodní hyacint
Heracleum persicum	boševník perský
Heracleum sosnowskyi	boševník Sosnowského
Hydrocotyle ranunculoides	pupečník pryskyřikovitý
Ludwigia grandiflora	zakucejka vejkokvětá
Ludwigia pepioides	zakucejka
Lysichiton americanus	lysichiton americký
Myriophyllum aquaticum	stolístek vodní
Parthenium hysterophorus	sambaba obecná
Persicaria perfoliata	rdesno
Pueraria montana	puerarie laločnatá

EKOLOGIE =

věda, která se zabývá popisem, analýzou a studiem vztahů mezi organismy a jejich prostředím.

OKRESNÍ KOLO BIOLOGICKÉ OLYMPIÁDY

Okresní kolo biologické olympiády kategorie C se konalo v Rakovníku ve čtvrtek **20. dubna**. Jak si vedli tři zástupci naší školy, ukazuje následující tabulka.

JMÉNO	TEORIE	ROSTLINY	LABORKA	ŽIVOČICH.	BODY	POŘADÍ
Julie Rácová	54	13	15	14,5	96,5	4.
Veronika Končková	56	13	15,5	11,5	96	5.
Daniel Mottl	43	3	9,5	7	62,5	16.

RAKOVNICKÝ DEN SE ZÁCHRANÁŘI

Ve středu **26. dubna** se na hřišti sportovního areálu 3. ZŠ Rakovník konal první ročník Rakovnického dne se záchranáři. Na této velké akci se představily složky státní a městské policie, zdravotnická záchranná služba, zásahová jednotka z věznice Oráčov, kynologická brigáda Středočeského kraje, AČR Žatec a HZS Středočeského kraje. Na průběhu Dne se však aktivně podíleli i žáci 2. a 6. ročníků základních škol, pro které byla připravena soutěž, jíž se zúčastnila i naše třída.

Do Rakovníka jsme přijeli vlakem. Počasí nám vůbec nepřálo, pršelo, takže když jsme přišli k 3. ZŠ, rychle jsme se schovali pod stany. Pořadatelé se nás brzy ujali. Odvedli nás do domků, kde byla převlékárna, kuchyňka pro přípravu horkého čaje a místnost pro soutěžící. Naše družstvo tvořili Roman Bešík, Matěj Duna, Daniel Kinský, Markéta Laubrová a Martina Laubrová. Dostali jsme však nabídku vytvořit ještě jedno soutěžní družstvo. Chvíli jsme se rozhodovali, ale pak

zvítězil sportovní duch a do nového týmu se přihlásily Maruška Duchková, Terka Kejlová, Bára Koudelová a Vlasta Rácová.

Během soutěže plnila družstva šest úkolů se zaměřením na ochranu obyvatelstva, požární ochranu, první pomoc a běžná rizika. Nejlépe se dařilo žákům 2. ZŠ Rakovník, kteří obsadili první místo v obou kategoriích. Jak jsme si vedli my, ukazuje následující tabulka.

ŠKOLA – STARŠÍ ŽÁCI	POČET BODŮ	POŘADÍ
2. ZŠ RAKOVNÍK – B	18	1.
2. ZŠ RAKOVNÍK – A	23	2.
ZŠ LUŽNÁ	27	3.
ZŠ a MŠ JESENICE – B	28	4.
ZŠ a MŠ JESENICE – A	31	5.
3. ZŠ RAKOVNÍK		
ZŠ NOVÉ STRAŠECÍ	33	6.

Sice jsme nevyhráli, ale rozhodně jsme si to užili, a to i přes nepřízeň počasí. Právě počasí se nejspíš podepsalo pod malou (téměř žádnou) účastí veřejnosti, pro kterou byla akce určena. My se však už těšíme na její příští ročník!

Napsala Vlasta Rácová, VI. třída
Redakčně upraveno

VÝSLEDKY OKRESNÍHO KOLA MO – Z7

JMÉNO	ÚLOHA č. 1	ÚLOHA č. 2	ÚLOHA č. 3	BODY CELKEM
Tomáš Tran	4 body	0	3 body	7 bodů

Všemi milovaná žena první republiky

Článek do Jeseníčku připravil bývalý žák naší školy Roman Jaroš.

Vzdělaná, okouzující, národem milována a uznávána, tou je Hana Benešová, manželka prezidenta republiky Edvarda Beneše.

Hana (tehdy ještě Anna Vlčková) se narodila v malé vesnici Domaslavice (okr. Teplice) 16. července 1885. Jelikož pocházela z chudé rodiny, tak se v jejích 14 letech rozhodla tetička (která získala velké jmění) vložit nemalé finance do výchovy a vzdělání své neteře.

Roku 1905 odjela Anna se svou kamarádkou do Paříže, kde se poprvé setkala s uzavřeným Eduardem Benešem. Eduardovi se do nového vztahu příliš nechtělo, a tak se z něho zkušel vyloučit. Ze vztahu se ale nevymluvil, a co víc – dokonce Annu požádal o společné soužití. Pravda, trápily ho některé pochybnosti (např. že je chudý, že ho nepřijme bohatá tetička Anny), Anně však výhrady nevadily. Rok na to se v Paříži zasnoubili.

Jedním z Eduardových požadavků bylo, aby se přejmenovala z Anny na Hanu, protože měl s předešlou dívkou jménem Anna špatné zkušenosti. Sám se následně přejmenoval na Edvarda. 10. prosince 1909 se konala dlouho očekávaná svatba, kdy si Hana Vlčková vzala Edvarda Beneše v kapli sv. Ludmily. V této době měl Edvard již doktorát z filozofie. Edvard svou ženu připravoval na život v chudobě, ale když nastoupil na univerzitu, tak mu Hana pomáhala s opravováním kompozic a se zápisy z přednášek. Našli si čas i na společné sportování.

Po začátku první světové války se Edvard stává členem protirakouské skupiny „Maffie“ a v září 1915 odchází natrvalo do ciziny. Hana je zatčena a jde do vězení, ze kterého je ze zdravotních důvodů roku 1916 propuštěna. Poté je znovu vězněna a propuštěna až díky amnestii r. 1917. Po skončení první světové války se oba po třech letech opět setkávají, přičemž Edvard je už uznávaným evropským politikem. Z Hany se stává žena na úrovni a řídí se podle ní módní trendy první republiky. Roku 1935 se Edvard stává prezidentem, ale po mnichovském diktátu (1938) spolu odjíždějí do USA. Zde jsou do počátku druhé světové války, poté se stěhují do Anglie, kde se Hana stává předsedkyní Čs. červeného kříže a patronkou československé exulantské obce.

Návrat do vlasti byl triumfální. Roky 1945 až 1948 znamenaly pro Hanu Benešovou hodně, protože právě prožívala své nejlepší období. Naopak pro Edvarda Beneše to byly těžké roky v poválečném Československu. Hana ho však v roli první dámy všude doprovázela a podporovala. Od této doby Hanu Benešovou národ miluje.

Když komunisté provedli puč (1948), Edvard Beneš abdikoval. Zemřel 3. září téhož roku. Komunistický režim nechal Hanu žít v ústraní, dokonce dostávala jako důchod plat tehdejšího ministra. Když ale někdo uviděl Hanu Benešovou (na ulici, v tramvaji), vzdávali jí hold. Hana zemřela ve svém bytě v Praze na Loretánském náměstí v krásných 89 letech (2. 12. 1974).

Lidé Hanu Benešovou tak milovali, že se její pohřeb (7. 12. 1974) stal manifestací proti normalizačnímu režimu, kdy lidé zpívali českou hymnu.

Hana Benešová měla svůj život opravdu pestrý. Poznala, jak se žije v chudobě i luxusu, milovala a podporovala svého muže, po jehož boku strávila 39 let. Dalších 26 let bez „Edušky“ však bylo utrpením. Po opakovaných pobytech Hany Benešové v lázních se manželé museli smířit s tím, že nebudou mít děti (jediné těhotenství skončilo potratem).

Roman Jaroš

SERIÁL: OSVĚTIM - KONEČNÁ STANICE

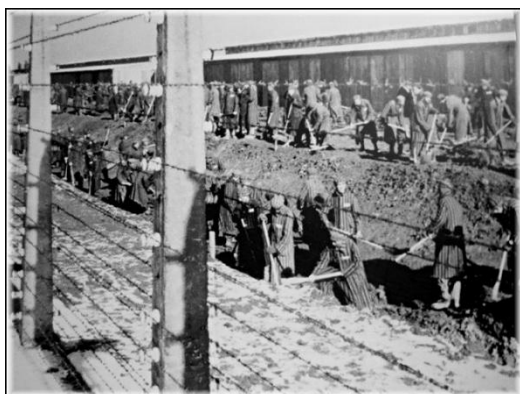
Díl 15.

Otrocká práce a tresty

sázky závisel další osud nebožáka – mohl přežít jen v případě, že byl přidělen na práci pod střechou.

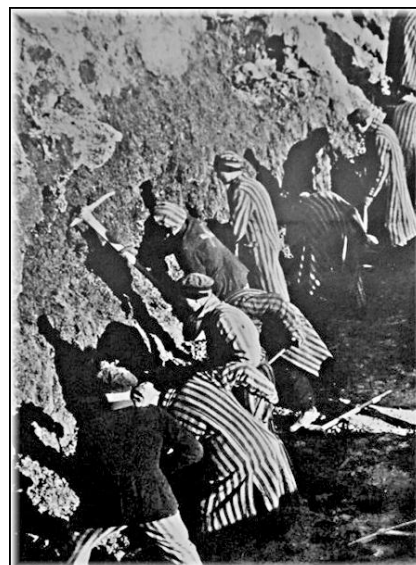
Zpočátku byli vězni zaměstnáni při výstavbě tábora (úprava terénu, výstavba bloků, baráků a cest, odvodňování příkopů), ve správě a hospodářských, zemědělských a chovných stanicích SS poblíž tábora; od roku 1941 byli stále více přidělováni do

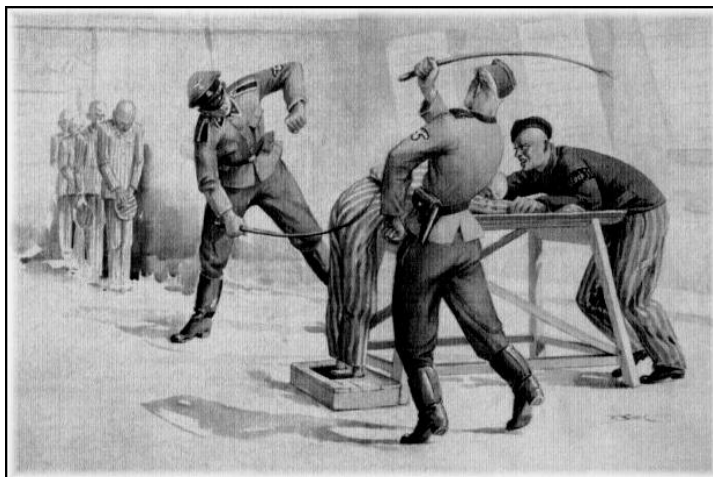
soukromých i státních průmyslových podniků. „Služeb“ nedobrovolných obyvatelů tábora využilo celkem 34 německých firem, které platily vedení Osvětimi 4 marky denně za specialistu a 3 marky za nevyučené. Esesáci tak prodáváním práce vězňů vydělali přes 30 milionů marek. Vězňové například pracovali ve zbrojní a chemické výrobě, na stavbách, při rozšiřování průmyslových objektů a v dolech.

Podmínky, za nichž byly oběti nuceny vykonávat otrockou práci, lze označit jedním slovem za děsivé. Pracovalo se 6 dní v týdnu (volná neděle byla vyhrazena pro sprchování a očistu); 11 hodin každý den. K tomu je nutné připočít ještě zdlouhavou a namáhavou cestu na pracoviště. Práci museli ubožáci často vykonávat v poklusu, bez odpočinku, za každého počasí, s hladovými přiděly. Navíc byli svými dozorci a kápy brutálně bití a týráni. Nebylo výjimečné, že při návratu do tábora komanda táhla nebo vezla na kárách mrtvé nebo zraněné po ráně obuškem či lopatou.

Součástí plánovaného vyhlazování vězňů byly nejrůznější **tresty**. Jejich udělení a provedení záviselo na momentální náladě a libovůli esesáků a kápů.

Vězeň mohl být potrestán za cokoliv, i za zdánlivé maličkosti, např. za pomalé pracovní tempo, utržení jablka, vykonání potřeby během práce, krádež jídla, plánování útěku, „malou úctu“ ke strážím SS apod. Ve vymyšlení trestů byli nacisté velmi vynalézaví – od bičování, ran holí, věšení za ruce, umístění v podzemí bloku č. 11, trestních cvičení, dlouhého stání v pozoru

až po zařazení do trestního komanda. Přidělení do tohoto speciálního oddílu se velmi často rovnalo rozsudku smrti – jeho členové dostávali snížený příděl jídla a při tom vykonávali nejtěžší a nejnámáhavější práce (odstraňování rákosí z rybníků, úprava terénu, kopání odvodňovacích příkopů).

O trestech se můžeme dočíst v knize „Holokaust. Zločin proti lidstvu“ toto:

„Trest výpraskem patřil k dennímu pořádku. Existovalo nekonečně mnoho variant. Sadistická fantazie mučitelů neznala hranic. Při výsleších v kmenovém táboře byla zvláště obávaná tzv. „houpačka.“ Vězeň se musel za pokrčená kolena chytit rukama. Potom mu pouty svázali ruce před nohama a mezi lokty a kolena oběti prostrčili masivní železnou tyč. Mučitelé položili tyč na dvě dřevěné kozy, takže vězeň visel hlavou dolů. Strážé ho pak bičem z volské kůže bily přes hýždě, pohlavní orgány a nahé plošky nohou. Rány byly tak silné, že se mučený točil kolem tyče. Když křičel příliš hlasitě, nasadili mu plynovou masku.

Mnozí v Březince zemřeli ne proto, že se dopustili nějakého banálního prohřešku, ale jednoduše pro pobavení „táborové prominence.“ Pachatelé si

přitom vybírali oběti naprosto svévolně. Potom nešťastníka přinutili, aby si lehl na zem, přiložili mu na zátylek obušek, vši silou na něj skočili a zlomili mu tak vaz.“

Všichni, kdo se na mučení bezbranných obětí podíleli, by si zasloužili vysoké tresty. Avšak **z 6 500 esesáků** pracujících v letech 1940 – 45 v Osvětimi, o kterých se ví, že přežili válku, jich **bylo potrestáno pouhých 750.**

Seriál připravuje Mgr. P. Hrůzová

PRŮMYSLOVÉ ZPRACOVÁNÍ PLASTŮ

V továrnách se plasty zpracovávají především TVÁŘENÍM za působení tepla, tlaku nebo obojího.

FÁZE TVÁŘENÍ PLASTŮ:

- 1) Přejít hmoty do tvárného stavu zahřátím.
- 2) Vtlačení plastické hmoty do formy.
- 3) Vychladnutí hmoty.

Hmota vždy představuje směs plastu a přísad, přičemž na jejich vzájemném poměru závisí vlastnosti materiálu.

VÁLCOVÁNÍ	
Plastická hmota je unášena vyhřívanými válci, jejichž oddálení určuje tloušťku výrobku.	
<p>VÝROBA:</p> <p>Podlahové krytiny, koženky, ubrusy, ploché desky, fólie.</p>	

LISOVÁNÍ	
Tváření plastů ve vytápěné formě, kdy se na materiál působí tlakem pro dosažení požadovaného tvaru.	
<p>VÝROBA:</p> <p>Tělesa elektrických spotřebičů, výlisky různých rozměrů.</p>	

VTŘIKOVÁNÍ (LISOSTŘIK)	
Plastový granulát se plní do násypky vstřikovacího lisu, ze které pokračuje do vstřikovací komory.	
<p>V komoře je plastifikačním šnekem posouván dopředu a postupně se zahřívá až na teplotu tavení.</p> <p>Nakonec je ve formě taveniny vytlačen přes trysku do vstřikovací formy.</p>	
<p>VÝROBA:</p> <p>Nejrůznější výrobky různých rozměrů.</p>	Vstřikování plastů je dlouhodobě nejrozšířenější technologií výroby plastových výrobků.

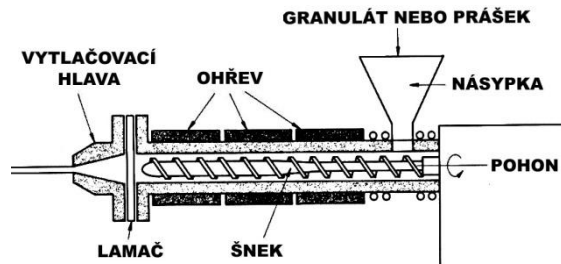
VYTLAČOVÁNÍ (EXTRUZE)

Použití šroubových (šnekových) vytlačovacích strojů s elektricky vyhřívanou komorou.

VÝROBA:

Tyče, roury, trubky, hadice.

ŠNEKOVÝ VYTLAČOVACÍ STROJ

VYFUKOVÁNÍ (FOUKÁNÍ)

Zpracování termoplastů na duté předměty působením stlačeného vzduchu.

VÝROBA:

Nádoby, lahve, svačínové fólie.

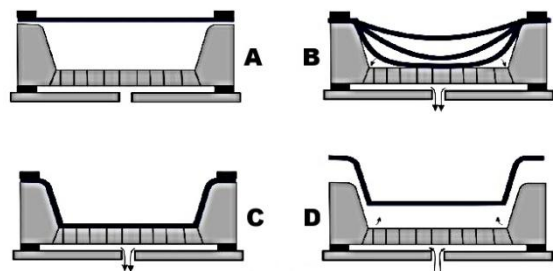

VAKUOVÉ (PODTLAKOVÉ) TVAROVÁNÍ

V dutině pod ohřátou fólií nebo deskou z termoplastu se vytvoří podtlak → Tlak okolní atmosféry vytvaruje výrobek podle tvaru formy.

VÝROBA:

Nejrůznější výrobky větších rozměrů, vany, sedačky, plastové kryty, schránky.

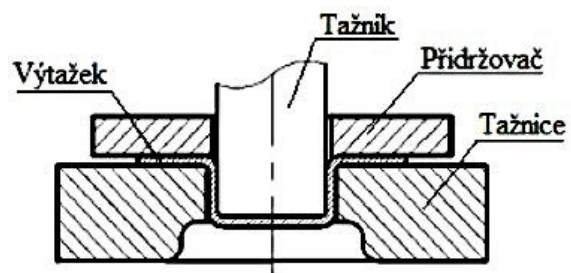
Vakuové varování patří k nejjednodušším způsobům tváření plastů.

TAŽENÍ

Plošný materiál je tažen ve směru pohybu tažníku.

VÝROBA:

Nejrůznější výrobky menších rozměrů.

ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ JESENÍČKU

ŘEŠENÍ HÁDANKY Z ČÍSLA 18/2016-2017:

OSMISMĚRKA: ... nás hojně hnízdí ...

1) PYRAMIDY SLOV

Vyplňte jednotlivé stupně pyramid slovy tak, aby každé slovo ve vyšším stupni pyramidy bylo složeno z některých písmen slova pod ním.

6	a)		b)		c)	
5						
4						
3						
2						
1		P O T K A N		R A M E N O		T E R A S A

a) 1/POTKAN. 2/Odporný nápoj (lidově). 3/Nástroj na čištění zemědělského náradí. 4/Popravčí. 5/Ukazovací zájmeno. 6/Značka jednotky elektrického proudu.

b) 1/RAMENO. 2/Standard. 3/Antický bůh lásky. 4/Zhoubná nemoc. 5/Anglicky NEBO. 6/Chemická značka kyslíku.

c) 1/TERASA. 2/Vytyčená cesta. 3/Plemeno. 4/Pohodný. 5/Jednotka obsahu. 6/Značka poloměru.

2) NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

3) SKRÝVAČKY: GEOMETRICKÁ TĚLESA

1) Aby domácí úkol dokončil co nejdříve, začal Marek rychle počítat.

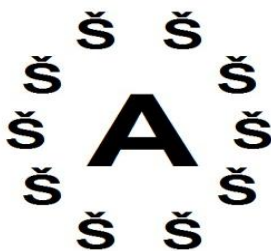
2) „Takto vybraně se u nás chová lečjaký návštěvník,“ chválil turisty ředitel.

3) Novákovi si do nového bytu koupili velkou lednici.

4) „Na spravení tvých roztržených kalhot je zapotřebí jehla, nit a někdo, kdo to udělá,“ řekla maminka.

5) Oblíbenou zábavou čtyř kamarádů byly kuželky.

4) **RÉBUS** ← V rébusu je zašifrováno slovo, které každý žák velmi dobře zná.

SOUTĚŽNÍ KUPON

JMÉNO

TŘÍDA